

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a JUDr. Davida Krysky ve věci

navrhovatelky: **J. S.**
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Jakubem Svobodou, Ph.D.
sídlem Na Perštýně 362/2, Staré Město, Praha 1

proti
odpůrkyni: **obec L.**
sídlem X
zastoupena obecným zmocněncem JUDr. P. S.
bytem X

o **návrhu na zrušení opatření obecné povahy** – územního plánu L., vydaného usnesením zastupitelstva odpůrkyně č. 4 ze dne 23. 11. 2011, a

žalobkyně: **J. S.**
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Jakubem Svobodou, Ph.D.
sídlem Na Perštýně 362/2, Staré Město, Praha 1

proti
žalovanému: **Městský úřad Beroun**

sídlem Husovo nám. 68, Beroun-centrum, Beroun
zastoupen advokátem Mgr. Davidem Zahumenským
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Černá Pole, Brno

za účasti: 1) ČEZ Distribuce, a. s., IČO: 24729035
sídlem Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, Děčín
2) obec L.
sídlem X
zastoupena obecným zmocněncem JUDr. P. S.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2022, č. j. MBE/70585/2022/VYST-KrS,

takto:

- I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu L., vydaného usnesením Zastupitelstva obce L. č. 4 ze dne 23. 11. 2011, se odmítá.
- II. Navrhovatelka a odpůrkyně nemají vzájemně právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2022, č. j. MBE/70585/2022/VYST-KrS, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 19 334,70 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Jakuba Svobody, Ph.D.
- V. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

Řízení sp. zn. 59 Na 5/2023 o nejasném podání a odstranění vad

1. Dne 24. 2. 2023 soud obdržel podání navrhovatelky, respektive žalobkyně (dále pro zjednodušení jen „žalobkyně“) označené jako „žaloba proti územnímu plánu L. u B. s vynecháním sousední obce N. u R. a LV X k bydlení a k hospodaření na hranicích dvou katastrálních území N. u R. a L. u B., dále dvou okresů Beroun a Praha-západ se zásahem do vlastnických práv LV X – žádost o incidenční přezkum územního plánu obce L. u B.“. V něm žalobkyně uvedla, že podává žalobu na územní plán obce L. a žádá o incidenční přezkum, neboť všechna územní rozhodnutí stávající a budoucí zasahují do jejích vlastnických práv, pokojného užívání nemovitosti k bydlení a hospodaření. Podáním ze dne 1. 3. 2023 žalobkyně své podání doplnila. Jelikož soud nebyl schopen určit, proti jakému konkrétnímu aktu žalobkyně brojí, co přesně navrhuje a z jakých důvodů, vyzval ji usnesením ze dne 2. 3. 2023, č. j. 59 Na 5/2023-12, k odstranění vad podání.
2. Žalobkyně na výzvu reagovala sérií podání ze dne 20. 3. 2023, 22. 3. 2023, 23. 3. 2023 a 24. 3. 2023. Na jejich základě soud shledal, že žalobkyně žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)

brojí proti v záhlaví označenému rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný na žádost osoby zúčastněné na řízení 1) [dále jen „stavebník“] vydal podle § 96 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „stavební zákon“) územní souhlas s umístěním stavby „L., P. p.č. XA – přeložka NN, IZ-12-6001924 L.“ (dále jen „sporný záměr“). Současně se žalobkyně návrhem podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. domáhá zrušení v záhlaví uvedeného územního plánu (dále jen „napadený územní plán“). Jelikož vady podání byly odstraněny, byla žaloba zapsána pod sp. zn. 54 A 24/2023.

Obsah žaloby

3. Žalobkyně je vlastníkem pozemků parc. č. st. XB, jehož součástí je stavba č. p. X určené k bydlení, a parc. č. XC, parc. č. XD a parc. č. XE zapsaných na LV č. X pro katastrální území N. u R. (dále jen „nemovitosti žalobkyně“), které se nacházejí při hranici katastrálních území L. u B. a N. u R.
4. Pozemky sousedící s pozemky žalobkyně jsou podle napadeného územního plánu zařazeny do funkčního využití *Plochy výroby a skladování* (VS). Žalobkyně namítá, že napadený územní plán je v rozporu se skutečným stavem území, vynechává její pozemky a není v souladu s územním plánem obce N. u R. Pozemky žalobkyně jsou zařazeny do ploch smíšených obytných venkovského charakteru (SV). Napadený územní plán nerespektuje, že za jeho hranicemi se nachází pozemky žalobkyně určené k bydlení. Územní plán musí respektovat územní plán sousední obce a prolínat se s ním. Napadený územní plán porušuje právo žalobkyně na příznivé životní prostředí.

[obrázky anonymizovány]

Vlevo pozemky žalobkyně v katastrální mapě (hranice katastrálních území zdůrazněna červeně); vpravo výřez z napadeného územního plánu (ve znění změny č. 2)

5. S napadeným rozhodnutím se žalobkyně seznámila a jeho kopie jí byla předána osobně dne 8. 2. 2023 při nahlížení do spisu.
6. Žalobkyně se coby bezprostřední soused považuje za účastníka všech řízení, která souvisejí s výstavbou hal v blízkosti jejího domu, neboť tato výstavba ohrožuje její bydlení. Žalobkyně je nicméně z těchto řízení opakovaně svévolně vynechávána.
7. Nemovitosti žalobkyně mají vlastní elektrickou přípojku procházející pozemkem parc. č. XA v katastrálním území L. u B., která je ve vlastnictví žalobkyně. Sporný záměr zasahuje do jejího vlastnického práva, protože má být „naspojován“ na její přípojku. Realizací sporného záměru dojde k odpojení nemovitostí žalobkyně od elektřiny a bude jí znemožněno využívat elektřinu. Žalobkyně doložila podklady k povolení stavby elektrické přípojky NN pro č. p. X N. z let 1967 a 1968. Navrhla také provedení místního šetření.
8. Žalobkyně v dalším podání označeném jako žaloba uvádí, že kromě nemovitostí zapsaných na LV č. X pro katastrální území N. u R. je dále vlastníkem pilíře s pojistkovou skříní SP X, který se nachází na pozemku parc. č. XE (*jedna z nemovitostí žalobkyně – pozn. soudu*) a v němž končí jediný kabelový elektrický přívod pro nemovitosti žalobkyně (jako důkaz označila geodetické zaměření skříně). Žalobkyně je také jediným vlastníkem této přípojky, která začíná v pojistkové skříně č. Y na okraji obce Ch., z níž vede v zemi kabelová přípojka NN dlouhá 665 m až do pojistkové skříně SP X. Tuto přípojku zhotovil na své náklady

předchozí vlastníkem nemovitostí žalobkyně, jak prokazují listiny z let 1967 a 1968. Žalobkyně se o přípojku také jako vlastníkem stará, což dokládá revizní zprávou. Sporný záměr má být veden ze skříně Z přes místní komunikaci a na pozemku parc. č. XF (k. ú. L. u R.) „naspojován“ na stávající kabel vedoucí do skříně SP X. Zbytek stávající přípojky k domu žalobkyně má být demontován. S ohledem na tyto skutečnosti měla žalobkyně být účastníkem řízení předcházejícího vydání územního souhlasu. Účastníkem ale nebyla, čímž jí žalovaný nezákonně znemožnil bránit svá práva. Žalovaný žalobkyni dne 18. 8. 2022 nepravdivě sdělil, že žádné řízení ve věci umístění přeložky NN neexistuje, ačkoliv stavebník záměr oznámil dne 25. 7. 2022. Navrhla proto napadené rozhodnutí zrušit.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že při vydání napadeného rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem a žádné řízení nevedl. Sporný záměr je součástí distribuční soustavy v elektroenergetice [§ 2 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů], a jako takový nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení [§ 103 odst. 1 písm. e) bod 5 stavebního zákona], postačí územní souhlas [§ 96 odst. 2 písm. a) stavebního zákona]. K oznámení záměru je stavebník povinen doložit souhlas k umístění záměru podle § 184a stavebního zákona a souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno. Souhlas se nevyžaduje u stavebních záměrů uvedených v § 103 stavebního zákona, nejsou-li umístěny ve vzdálenosti menší než 2 m od společných hranic pozemků. Oznámení záměru, které podal stavebník dne 25. 7. 2022, bylo úplné.
10. Podle předložené dokumentace a podkladů nebudou práva žalobkyně dotčena. Sporný záměr je umístěn jen na pozemcích parc. č. XF a parc. č. XG v k. ú. L. u B., které jsou ve vlastnictví obce L. (parc. č. XF) a Středočeského kraje (parc. č. XG), se souhlasem jejich vlastníků. Sporný záměr je v dostatečné odstupové vzdálenosti od nemovitostí žalobkyně (alespoň cca 8 m). Ze sdělení stavebníka ze dne 10. 2. 2022 a situačního výkresu plyne, že podzemní vedení NN vedoucí do skříně SP X je ve vlastnictví stavebníka. S ohledem na tyto skutečnosti žalovaný žalobkyni neposoudil jako osobu, jejíž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno.
11. Žalobkyně tvrdí, že je účastníkem řízení, neopírala o vlastnictví pojistkové skříně SP X a kabelové přípojky NN. O tom se poprvé zmínila až v písemnosti ze dne 6. 3. 2023 adresované Krajskému úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“), kterou doplnila podnět na přezkum napadeného rozhodnutí. Jak plyne ze sdělení ze dne 20. 4. 2023, č. j. 054275/2023/KUSK, dospěl krajský úřad k závěru, že nelze mít důvodně za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, a neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení. Krajský úřad se vyjádřil i k tvrzení žalobkyně o vlastnictví pojistkové skříně a podzemní kabelové přípojky. Dospěl k závěru, že do pilíře s pojistkovou skříní zasahováno nebude a k odpojení nemovitostí žalobkyně od elektřiny nedojde. Dále odkázal na sdělení stavebníka ze dne 10. 2. 2022, podle něhož je tato kabelová přípojka v jeho vlastnictví. Žalobkyně to sice rozporuje, ale pro své tvrzení nepředložila žádný relevantní podklad. Žalobu proto žalovaný považuje za nedůvodnou.

12. Žalovaný dále namítl, že žaloba byla podána opožděně a navrhuje ji odmítnout. Sporná stavba je stavbou energetické infrastruktury podle § 1 odst. 4 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „liniový zákon“), lhůta pro podání žaloby proto podle § 2 odst. 2 tohoto zákona činila 1 měsíc. Žalobkyně se s napadeným rozhodnutím seznámila dne 8. 2. 2023, lhůta tedy uplynula dne 8. 3. 2023. Žaloba je proto opožděná.

Replika a další podání žalobkyně

13. Žalobkyně v replice uvedla, že žalovaný napadené rozhodnutí vydal za stavu, kdy věděl, že žalobkyně je vlastníkem podzemní přípojky NN vedoucí do skříně SP X. Žalobkyně o tom žalovaného vyrozuměla již sdělením ze dne 17. 5. 2022. Je přesvědčena, že ji žalovaný vynechal úmyslně. Žalobu podala včas. Sporný záměr není liniovou stavbou, neboť ty se nestávají součástí pozemku. Zde se zasahuje do vlastnického práva žalobkyně k přípojce NN k jejímu rodinnému domu a k pojistkové skříně SP X, která je součástí pozemku ve vlastnictví žalobkyně.
14. V podání doručeném soudu dne 6. 2. 2024 žalobkyně odkázala na sdělení stavebníka k vlastnictví podzemní kabelové přípojky NN. Dále uvedla, že žalovanému i krajskému úřadu bylo vlastnictví této přípojky známo z rozhodnutí krajského úřadu ze dne 28. 11. 2021, č. j. 142636/2021/KUSK.

Vyjádření stavebníka

15. Podle stavebníka platnost napadeného rozhodnutí již marně uplynula. Stavebník totiž sporný záměr nerealizoval právě kvůli právním sporům se žalobkyní ohledně vlastnictví elektrické přípojky vedoucí přes dotčenou lokalitu k jejím nemovitostem. Plánovaná stavba zařízení distribuční soustavy byla zmařena. Jelikož napadené rozhodnutí od podzimu 2024 nevyvolává žádné účinky, nemůže ani ohrozit zájmy žalobkyně. Stavebník má tedy za to, že je namístě zpětvzetí žaloby.

Vyjádření obce L.

16. Obec L. ve vyjádření ze dne 2. 7. 2025 odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 4. 2025, č. j. 5 As 13/2024-60, kterým bylo rozhodnuto o kasační stížnosti žalobkyně, v níž uplatnila tatáž nepodložená tvrzení. K věci obec L. uvedla, že její územní plán i všechny jeho změny byly přijaty v souladu se stavebním zákonem. Obec L. si opatřila vyjádření od obce N., která nikdy žádnou námitku ani připomínku proti umístění průmyslové zóny nevznesla. Také vlastník nemovitostí na území sousední obce může k návrhu (změny) územního plánu uplatnit námitky či připomínky, čehož žalobkyně nevyužila. Obec L. má tedy za to, že tvrzení žalobkyně, že obec L. „vynechala obec N. s LV X“, neodpovídá skutečnosti.

Další vyjádření žalovaného

17. Žalovaný dále odkázal na vyjádření stavebníka. Kontrolní prohlídka ze dne 24. 7. 2025 nezjistila žádnou stavební činnost. Lze proto uzavřít, že napadené rozhodnutí skutečně pozbylo platnosti. S odkazem na usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky Liberec ze dne 1. 11. 2024, č. j. 59 A 44/2024-30, uvedl, že zaniklo-li napadené rozhodnutí z vůle stavebníka, nelze jím odsouhlasený sporný záměr realizovat a současně odpadl předmět soudního řízení. Analogicky k závěrům rozsudku NSS ze dne 16. 12. 2015,

č. j. 3 Afs 99/2015-26, pak dodal, že napadené rozhodnutí zaniklo, a nepřichází tak v úvahu, aby je soud zrušil. Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínky řízení a žaloba by měla být odmítnuta.

Jednání

18. Při jednání dne 30. 9. 2025 strany setrvaly na svých stanoviscích, přičemž odkázaly na svá dosavadní podání. Žalobkyně mimo jiné uvedla, že bylo prokázáno, že je vlastnící předmětné přípojky. Odkázala na rozsudek zdejšího soudu ze dne 11. 3. 2025, č. j. 43 A 53/2022-123, a rozsudek NSS ze dne 15. 1. 2025, č. j. 6 As 172/2024-22, v související věci žalobkyně. Žalobkyně je dlouhodobě opomínána jako účastnice řízení. Žalovaný naopak nepovažoval za prokázané, že by došlo k zásahu do práv žalobkyně, a navíc i intenzita případného zásahu by byla podle něj nízká.
19. Při jednání obec L., v tomto směru dříve soudem nevyzývaná, uvedla, že bude v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.
20. Soud provedl dokazování těmi listinami předloženými žalobkyní, které považoval za podstatné pro rozhodnutí ve věci. Ostatní listiny předložené žalobkyní, týkající se mimo jiné jejich žádostí o informace či jiných řízení o povolení stavby technické infrastruktury v dotčeném území, soud k důkazu neprováděl, protože nebyly pro rozhodnutí ve věci podstatné. Stejně tak nepovažoval soud pro rozhodnutí ve věci za potřebné provádět ohledání na místě (místní šetření), které žalobkyně navrhla. Žalobkyní předložená soudní rozhodnutí jsou pak soudu známa z jeho činnosti.
21. Soud zjistil, že žalobkyně se s obsahem napadeného rozhodnutí seznámila dne 8. 2. 2023. To potvrzuje žalobkyní předložený protokol o nahlížení do spisu ze dne 8. 2. 2023, č. j. MBE/10876/2023/VYST-KrS, z něhož plyne, že žalobkyni bylo dne 8. 2. 2023 umožněno nahlédnout do spisu sp. zn. 49402/2022/VÝST (vedeného ve věci oznámení sporného záměru) a pořídit si kopie napadeného rozhodnutí a dalších listin.
22. Rozhodnutím ze dne 28. 5. 1968, sp. zn. Výst/329.2/4016/68/Va, rozhodl Okresní národní výbor v Berouně, odbor výstavby (dále jen „ONV“), o přípustnosti stavby elektrické přípojky NN v obci N. č. p. X. Z rozhodnutí plyne, že ONV rozhodl na základě žádosti Z. K., bytem X, ze dne **24. 5. 1968**.
23. Žalobkyně dále předložila *Průvodní zprávu* (nedatovanou) a *Technickou zprávu* (z listopadu 1967), obojí *k jednostupňové dokumentaci pro akci N. č. X – přípojka*, vypracované J. C. Z průvodní zprávy plyne, že má dojít k připojení na nejbližší bod rozvodné sítě nízkého napětí vzdálený od nemovitostí žalobkyně vzdušnou čarou asi 600 m. Podle technické zprávy má přípojku tvořit 655 m dlouhé **venkovní** vedení, 60 m dlouhé kabelové vedení a 3 m dlouhý izolovaný přívod. Průvodní zpráva shodně počítá s venkovním vedením a pouze před tělesem bývalé státní silnice má přejít do kabelového vedení, které poté opět přechází na vedení venkovní a takto pokračuje až k nemovitostem žalobkyně. V žádosti Z. K. o *povolení ku stavbě elektrovodního připojení z prosince 1967* se rovněž uvádí, že má jít o **venkovní** vedení NN.
24. *Zpráva o revizi elektrického zařízení (pravidelná)* č. 142/22/Lu vystavená dne 10. 5. 2022 revizním technikem P. L. označuje žalobkyni jako majitele revidovaného zařízení, které je dále popsáno jako kabelový přívod NN pro rodinný dům X. Revidovaný kabelový přívod NN začíná na okraji obce Ch. na betonovém podpěrném bodě, na němž je osazena

pojistková skříň č. Y. Od ní vede ve výkopu v zemi kabel AYKY4Bx25mm² o délce 665 m do pojistkové skříně SP5 u RD č. p. X.

25. Ve sdělení právního zástupce žalobkyně ze dne 17. 5. 2022 adresovaném žalovanému se uvádí, že žalobkyně je „*vlastníkem přípojky nn pro rodinný dům č. p. X, která jest řešena samostatným kabelovým vývodem, kabelovým vedením AYKY 4x25 mm² z pojistkové skříně Y, umístěné na sloupu – podpěrném bodě č. YA v Ch., v ul. Y a jest pak ukončena v pojistkové skříni SP 5 stojící z části na pozemku parc. č. XE u RD č. p. X, která je proto pochopitelně ve spoluvlastnictví [žalobkyně].*“ Jelikož žalovaný jedná „*jako by snad přípojka nn nebyla ve vlastnictví [žalobkyně]*“, vyzývá ho, aby respektoval „*její vlastnické právo k této věci a více do něj protiprávně [nezasahoval]*“. Podle doručky z ISDS byla tato zpráva odeslána z datové schránky zástupce žalobkyně a žalovanému doručena dne 18. 5. 2022.
26. Rozhodnutím ze dne 28. 11. 2021, č. j. 142636/2021/KUSK, krajský úřad k odvolání žalobkyně zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2021, č. j. MBE/17625/2021/VYST-Ril, a věc mu vrátil k novému projednání. Z jeho odůvodnění plyne, že důvodem bylo nevypořádání občanskoprávní námitky žalobkyně, že je vlastníkem zděného pilíře s přípojkou, který měl být zbourán a nahrazen novým.
27. Dopisem stavebníka ze dne 13. 12. 2023 stavebník zástupci žalobkyně sdělil, že žalobkyni na základě doložených podkladů považuje za vlastníka „*elektrické přípojky nízkého napětí pro rodinný dům na adrese X, pozemek parc. č. st. XB, kat. úz. N. u R., která vede od pojistkové skříně ev. č. Y až do pojistkové skříně ev. č. SP5 nacházející se u nadepsaného rodinného domu*“ s tím, že „*[v] tomto duchu jsou vedeny i interní záznamy o rozmístění distribuční soustavy v lokalitě. Jakékoli úpravy distribuční soustavy týkající se umístění předmětné elektrické přípojky byly zastaveny, neboť vlastnické právo k ní svědčí právě [žalobkyni].*“
28. Obdobně se stavebník vyjádřil také na výzvu soudu v řízení sp. zn. 43 A 53/2022. Ve sdělení ze dne 14. 2. 2025 jako vlastníka uvedené přípojky eviduje od 31. 10. 2022 žalobkyni, a to na základě jí dříve předložených podkladů. Přiložil výkres, na němž je trasa přípojky ve vlastnictví žalobkyně vyznačena žluto-zeleně: *[obrázek anonymizován]*

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

29. Stavebník podal dne 25. 7. 2022 oznámení sporného záměru. Ten je v oznámení popsán takto: „*Do stávající kabelové skříně Z bude osazena redukce R200, ze které bude vyveden kabel AYKY 4x25 mm², který dále přechodem místní komunikace bude v pozemku parc. č. XF naspojován na stávající kabel AYKY 4x25 mm² vedoucí do skříně X. Stávající kabel AYKY 4x25 mm² bude na podpěrném bodu č. Y (u č. p. YA) ve stávající skříni Y odpojen a demontován. Kabely budou uloženy s předepsaným krytím. Umístění je patrné ze situačního výkresu.*“ Stavebník se v oznámení označuje za jednoho z vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury, jejichž stanoviska k oznámení přiložil. V průvodní zprávě [část B *Souhrnná technická zpráva*, kapitola B.1 *Popis územní stavby*, písm. d) *údaje o splnění požadavků dotčených orgánů*] se uvádí „*ČEZ Distribuce a.s. – dojde ke střetu s kabely NN – bude provedeno napojení dle podmínek vlastníka*“. Tamtéž pod písm. b) je uvedeno, že stavba je v souladu s platnou územně plánovací dokumentací, jelikož napojuje území určená k zástavbě.
30. Pro lepší porozumění soud vkládá výřez uvedeného situačního výkresu *Nový stav*. V něm je vyznačen od západu na východ vedoucí podzemní kabel přípojky NN, o němž žalobkyně tvrdí, že je v jejím vlastnictví: modře část určená k demontování, zeleně část, která bude

zachována. Červeně od jihu k severu je vyznačena trasa nového kabelu NN (sporný záměr) a místo jeho „naspojování“ na stávající podzemní kabel NN.

[obrázek anonymizován]

31. Stavebník k oznámení přiložil souhlasy Krajské správy a údržby silnic Středočeského kraje, obce L., společnosti L. Logistika s.r.o. a A. Š.
32. Stavebník dále předložil *Sdělení o existenci energetického zařízení, sítě pro elektronickou komunikaci nebo zařízení technické infrastruktury v majetku společnosti ČEZ Distribuce a. s. ze dne 10. 2. 2022, zn. 0101682666, pro akci L. P. p. č. XA – přeložka NN*. Podle něj se v zájmovém území nachází nebo do něj ochranným pásmem zasahuje podzemní síť NN, která je v majetku stavebníka. Sdělení je platné do 10. 8. 2022. Součástí sdělení je *Situační výkres – list 1*, v němž je toto podzemní vedení NN zakresleno (zeleně): *[obrázek anonymizován]*
33. Napadeným rozhodnutím žalovaný vydal územní souhlas, jak je uvedeno v bodě 2 tohoto rozsudku. Určení prostorového řešení stavby je shodné jako v oznámení. Kromě konstatování, že záměr splňuje všechny podmínky podle § 96 odst. 1 a 2 a § 90 stavebního zákona, neobsahuje žádné odůvodnění. Žalobkyni nebylo napadené rozhodnutí doručováno.
34. Součástí správního spisu jsou dále podklady, které krajský úřad zaslal žalovanému v souvislosti s podnětem žalobkyně na přezkum napadeného rozhodnutí.
35. V podnětu ze dne 23. 2. 2023 žalobkyně obdobně jako v řízení před soudem namítala, že měla být účastníkem řízení, a brojila proti napadenému územnímu plánu. Vyjádřila nesouhlas s „*přeložkou NN elektro*“, protože „*dojde k zásahu do vlastnických práv elektropřípojky našeho domu*“. Dále mimo jiné uvedla, že zásadně nesouhlasí se „*zásahem do naší elektropřípojky*“ a že územní souhlas se dotýká jejích „*vlastnických práv v podzemí*“. Podnět doplnila podáním ze dne 6. 3. 2025, v němž uvedla, že měla být účastníkem řízení, protože její nemovitosti sousedí s pozemky, na nichž má být realizován sporný záměr. Dále proto, že skříň SP X, do které vede podzemní kabel, na nějž má být sporný záměr „naspojován“, stojí zčásti na jejím pozemku. Žalobkyně se o něj jako vlastník dlouhodobě stará, stejně jako předchozí vlastníci. Sporný záměr tak zasahuje do jejího vlastnického práva. Žalobkyně vlastní i samotnou kabelovou přípojku vedenou z pojistkové skříně Y v Ch. do skříně SP X. Žalobkyně krajskému úřadu předložila *Zprávu o revizi elektrického zařízení (pravidelná) č. 142/22/Lu* vystavenou dne 10. 5. 2022 revizním technikem P. L., v níž je žalobkyně označena jako majitel revidovaného zařízení – kabelový přívod NN pro rodinný dům X. Revidovaný kabelový přívod NN začíná na okraji obce Ch. na betonovém podpěrném bodě, na němž je osazena pojistková skříň Y. Od ní vede ve výkopu v zemi kabel AYKY4Bx25mm² o délce 665 m do pojistkové skříně SP5 u RD č. p. X.
36. Krajský úřad neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení. Obsah jeho sdělení ze dne 20. 4. 2023 je totožný jako vyjádření žalovaného k žalobě.

Posouzení žaloby soudem

K přípustnosti žaloby

37. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny vyžadované formální náležitosti a je přípustná. Žaloba byla také podána včas.

38. V projednávané věci vydání napadeného rozhodnutí nepředcházelo standardní správní řízení. Žaloba byla podána osobou, která nebyla považována za potenciálního účastníka řízení a již napadené rozhodnutí nebylo standardně oznamováno. Podle rozsudku NSS ze dne 6. 9. 2011, č. j. 9 As 92/2011-186, je třeba v takové situaci při hodnocení včasnosti podané žaloby vzít přiměřeně v úvahu právní názor obsažený v rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 2. 2009, č. j. 2 As 25/2007-118. Podle tohoto rozsudku „i rozhodnutí správního orgánu, které nebylo formálně řádně doručeno (oznámeno) účastníku řízení, může nabýt právní moci (§ 52 odst. 1 správního řádu z roku 1967, § 73 odst. 1 správního řádu z roku 2004), nastane-li fikce oznámení rozhodnutí. [...] Je-li účastník řízení, jehož práva, právem chráněné zájmy či povinnosti byly rozhodnutím dotčeny, opomenut při oznámení rozhodnutí, nastane fikce oznámení rozhodnutí k okamžiku, k němuž je bezpečně a bez rozumných pochyb zjištěno, že opomenutý účastník seznal úplný obsah rozhodnutí co do jeho identifikačních znaků i věcného obsahu, zásadně tedy rovnocenně tomu, jako by mu bylo rozhodnutí řádně oznámeno.“ (důraz přidán soudem).
39. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobkyně se s napadeným rozhodnutím seznámila dne 8. 2. 2023. Současně z ničeho neplyne, že žalobkyně měla dříve než právě dne 8. 2. 2023 k dispozici buď napadené rozhodnutí, nebo alespoň takovou informaci o jeho identifikaci a obsahu, že bezpečně věděla o tom, do kterých práv a povinností a v jakém rozsahu jí toto rozhodnutí zasahuje (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2009, č. j. 2 As 25/2007-128). **Lhůta pro podání žaloby tedy počala běžet dne 8. 2. 2023.**
40. Mezi účastníky je sporná délka lhůty pro podání žaloby. Žalovaný tvrdí, že sporný záměr je tzv. liniovou stavbou, a proto podle § 2 odst. 2 věty první liniového zákona činila lhůta pro podání žaloby polovinu standardní dvouměsíční lhůty (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), tedy jen 1 měsíc.
41. Z hlediska včasnosti podání žaloby je však otázka, zda je sporný záměr liniovou stavbou, ve výsledku pouze akademická. Žaloba, původně zapsaná jako nejasné podání pod sp. zn. 59 Na 5/2023, byla totiž soudu doručena již dne 24. 2. 2023. Byla tedy zachována jak lhůta standardní, tak lhůta zkrácená.
42. Jelikož má však délka lhůty vliv na možnost žalobkyně rozšířit žalobu o nové žalobní body (§ 71 odst. 2 s. ř. s.), soud uvádí, že v projednávané věci nebyly splněny podmínky pro aplikaci zkrácené lhůty pro podání žaloby. První podmínkou je, že předcházející řízení bylo některým z řízení uvedených v § 1 liniového zákona, druhou podmínkou je, aby účastník takového řízení mohl seznat, že se podle liniového zákona postupuje a že se na něj budou v plné míře vztahovat procesní omezení tímto zákonem stanovená. Skutečnost, že se postupuje podle zákona o urychlení výstavby, musí podle konstantní judikatury NSS vyplývat ze správního spisu a má být uvedena i v rozhodnutí (srov. rozsudky NSS ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015-295, ze dne 30. 6. 2015, č. j. 7 As 81/2015-45, ze dne 27. 8. 2015, č. j. 7 As 82/2015-31, či ze dne 14. 2. 2018, č. j. 1 As 82/2017-66). Obě tyto podmínky musejí být splněny současně. V projednávané věci nicméně ze správního spisu, s výjimkou několika obecných zmínek v projektové dokumentaci (že se jedná o liniovou stavbu technické infrastruktury, avšak bez odkazu na samotný liniový zákon) jednoznačně neplyne, že stavební úřad postupoval podle liniového zákona. Samotné napadené rozhodnutí pak neobsahuje vůbec žádnou zmínku v tomto smyslu. Lhůta pro podání žaloby proti napadenému rozhodnutí proto činila 2 měsíce.

43. Na přípustnost žaloby nemá žádný vliv ani případné pozbytí platnosti napadeného rozhodnutí z důvodu uplynutí lhůty pro realizaci sporného záměru, na které upozornil stavebník ve vyjádření ze dne 2. 5. 2025. Podle rozsudku NSS ze dne 16. 12. 2015, č. j. 10 As 229/2014-41, totiž předmět řízení o žalobě proti stavebnímu povolení neodpadá, pozbude-li stavební povolení, které bylo napadeno správní žalobou, platnosti v důsledku toho, že stavebník ve lhůtě dvou let od jeho právní moci nezahájil stavbu. Tím se tento případ odlišuje od případů změny rozhodnutí v přezkumném řízení, v nichž je původní správní akt nahrazen aktem novým.

K přípustnosti návrhu na zrušení napadeného územního plánu

44. Soud se dále zabýval přípustností návrhu na zrušení části opatření obecné povahy.
45. Podle § 101a odst. 1 s. ř. s. je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.
46. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 13. 9. 2016, č. j. 5 As 194/2014-36, č. 3470/2016 Sb. NSS, vyložil toto ustanovení tak, že upravuje „*dva typy návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí. Prvním typem návrhu je návrh na soudní přezkum opatření obecné povahy, který může podat každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy zkrácen, a to ve lhůtě stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. Druhým typem je návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy dle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s., který je oprávněn podat jen ten, kdo je současně oprávněn podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito; tento návrh je třeba podat společně se žalobou proti rozhodnutí, nečinnosti nebo zásahu, tj. ve lhůtě pro společně podávanou žalobu, a to bez ohledu na lhůtu uvedenou v § 101b odst. 1 s. ř. s.*“
47. Z uvedeného plynou následující podmínky přípustnosti návrhu na incidenční přezkum opatření obecné povahy podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s.: (1) návrh může podat ten, kdo je současně oprávněn podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh (2) ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito; (3) návrh je třeba podat společně s touto žalobou a ve lhůtě pro společně podávanou žalobu.
48. Podmínky č. 1 a 3 byly v projednávané věci splněny. Soud proto zkoumal, zda byl návrh podán ve věci, ve které byl napadený územní plán užít (podmínka č. 2). *Akcesoričnost* návrhu, tj. reálný význam napadeného opatření obecné povahy pro rozhodnutí o žalobě proti úkonu správního orgánu, kterým bylo opatření obecné povahy vůči navrhovateli použito, je totiž zvláštní podmínkou řízení o incidenčním návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Pokud je zjevné, že tato podmínka řízení není splněna, je namístě takový návrh na zrušení opatření obecné povahy odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 10. 2022, č. j. 4 Ao 7/2021-179). Smyslem a účelem incidenčního přezkumu totiž je „*pro posouzení zákonnosti správního rozhodnutí, k jehož vydání bylo užito opatření obecné povahy, posoudit zákonnost tohoto opatření a případně promítnout zjištěnou nezákonnost do závěru o zákonnosti správního rozhodnutí samotného*“ (usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 5 As 194/2014-36).

49. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobkyně návrhem na zrušení napadeného opatření obecné povahy brojí proti zařazení pozemků sousedících s jejími nemovitostmi do funkčního využití *Plochy výroby a skladování* (VS). Soud nicméně dospěl k závěru, že tato regulace s napadeným rozhodnutím nesouvisí. Sporný záměr je totiž umisťován pouze na pozemcích parc. č. XG a parc. č. XF v k. ú. L. u B., které ale do funkčního využití VS zařazeny nejsou. Tyto pozemky spadají do funkčního využití *Plochy veřejných prostranství – veřejná prostranství* (PV), kde je využití pro nezbytnou dopravní a technickou infrastrukturu stanoveno jako přípustné.
50. S ohledem na uvedené soud konstatuje, že návrh na zrušení napadeného územního plánu nespĺňuje podmínku č. 2, protože ve věci, v níž byla podána žaloba, nebyl napadený územní plán (konkrétně jeho napadená část) užít. Soud proto návrh odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

K napadenému rozhodnutí

51. Soud dále přistoupil k věcnému projednání žaloby a přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i postup žalovaného, který jeho vydání předcházelo, a to v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
52. Žaloba je důvodná.
53. Žalobkyně uplatnila jediný žalobní bod. Namítá, že je opomenutým „účastníkem“ předcházejícího „řízení“. Žalobkyně tvrdí, že měla být „účastníkem řízení“, jelikož je vlastníkem sousedních nemovitostí a vlastníkem stávající kabelové přípojky NN a skříně SP X, do níž tato přípojka vede.
54. Podle § 96 odst. 3 věty druhé stavebního zákona k oznámení záměru oznamovatel připojí
- a) souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a,
 - c) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
 - d) souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m.
55. O oznámení záměru se nevede řízení (srov. § 96 odst. 4 věta druhá a čtvrtá stavebního zákona), nejsou tu tedy ani žádní účastníci řízení. Jelikož je však podstatou žalobní argumentace nezákonné opomenutí žalobkyně, zabýval se soud tím, zda podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí neměl být souhlas žalobkyně podle § 96 odst. 3 stavebního zákona. Určení okruhu osob, jejichž souhlas (nebo stanovisko) má oznamovatel k oznámení připojit, je úkolem žalovaného (srov. Komentář k § 96. Macháčková, J. a kol. *Stavební zákon. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, dostupné v Systému Beck-online; nebo Komentář k § 96. Vávrová, E. aj. *Stavební zákon. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2021, dostupné v Systému ASPI).

56. Soud se nejprve zabýval tím, zda měl stavební úřad žádat souhlas žalobkyně podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona. Že nemovitosti žalobkyně jsou v jejím vlastnictví, není mezi účastníky řízení sporné. Dospěl ale k závěru, že tento souhlas nebyl třeba.
57. Soud souhlasí se žalovaným, že sporný záměr spadá pod pojem distribuční soustavy v elektroenergetice, jak jej vymezuje § 2 odst. 2 písm. a) bod 1 energetického zákona (pro účely tohoto zákona se v elektroenergetice distribuční soustavou rozumí „vzájemně propojený soubor vedení a zařízení o napětí 110 kV, s výjimkou vybraných vedení a zařízení o napětí 110 kV, která jsou součástí přenosové soustavy, a **vedení a zařízení o napětí 0,4/0,23 kV, 1,5 kV, 3 kV, 6 kV, 10 kV, 22 kV, 25 kV nebo 35 kV** provozovaný držitelem licence na distribuci elektřiny a sloužící k zajištění distribuce elektřiny na vymezeném území České republiky, včetně systémů měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky včetně elektrických přípojek ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy; distribuční soustava je zřizována a provozována ve veřejném zájmu“).
58. Distribuční soustava v elektroenergetice (s výjimkou budov) je jedním ze stavebních záměrů uvedených v § 103 stavebního zákona, konkrétně v jeho odst. 3 písm. e) bodu 5. V souladu s § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona, částí věty za středníkem, proto i pro sporný záměr platí, že souhlas „sousedů“ se nevyžaduje, pokud není umístěn ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m. Jelikož se sporný záměr nachází dále než 2 m od hranice nemovitostí žalobkyně, nebyl pro vydání napadeného rozhodnutí třeba její souhlas coby „sousedů“ podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona.
59. Jak soud konstatoval již v rozsudku ze dne 28. 5. 2024, č. j. 43 A 53/2022-86, v jiné věci téže žalobkyně, dotčení žalobkyně na právech coby „sousedů“ nezakládá ani případná nutnost krátkodobého odpojení nemovitostí žalobkyně od elektrické energie. Takové přerušení dodávek (v případě „přepojení“ na novou trasu přeložky lze očekávat trvání v řádu desítek minut) je u plánovaných prací na zařízení distribuční soustavy nebo v jeho ochranném pásmu [srov. § 25 odst. 3 písm. c) bod 5 a písm. d) bod 6 energetického zákona] zcela běžné a čas od času k němu dochází.
60. Soud se proto dále zabýval tím, zda byl třeba souhlas žalobkyně podle § 96 odst. 3 písm. a) stavebního zákona coby vlastníka stávající přípojky NN.
61. Podle § 184a odst. 1 věty první stavebního zákona, není-li žadatel vlastníkem pozemku nebo stavby a není-li oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby. Podle odst. 2 musí být tento souhlas vyznačen na situačním výkresu dokumentace, nebo projektové dokumentace.
62. Soud tedy musel nejprve posoudit, zda je žalobkyně vlastníkem stávající přípojky NN, jak tvrdí.
63. Touto otázkou se soud zabýval již v rozsudku č. j. 43 A 53/2022-86, přičemž vycházel z toho, že žalobkyně je vlastníkem stávající přípojky NN. V odkazované věci byla nicméně tato skutečnost mezi účastníky řízení (žalobkyní a krajským úřadem) nesporná. Vlastnictví žalobkyně navíc soudu potvrdil svým vyjádřením také stavebník. V nyní projednávané věci však žalovaný vlastnické právo žalobkyně rozporuje s odkazem na sdělení stavebníka ze dne 10. 2. 2022, podle kterého má stávající přípojka NN být ve vlastnictví stavebníka.

64. Z provedeního dokazování nicméně vyplynulo, že sám stavebník považuje za vlastníka stávající přípojky NN žalobkyni, a to na základě jí doložených podkladů – nikoliv tedy proto, že by mezi ním a žalobkyní došlo k převodu vlastnického práva. Jiný důkaz pro své stanovisko, že vlastníkem stávající přípojky NN je (a v době vydání napadeného rozhodnutí byl) stavebník, žalovaný nenabídl.
65. Zato žalobkyně dále předložila revizní zprávu, z níž plyne, že zajišťuje pravidelné revize přípojky – tedy se o přípojku stará jako vlastník – a rozhodnutí ONV ze dne 28. 5. 1968, sp. zn. Výst/329.2/4016/68/Va, z něhož plyne, že žádost o povolení stavby elektrické přípojky pro dům žalobkyně podával Z. K., jeho tehdejší vlastník, z čehož lze usuzovat, že právě on tuto přípojku také v roce 1968 zřídil. Průvodní a technická zpráva (byť v nich uvedený typ vedení přípojky – venkovní vedení – neodpovídá aktuálnímu stavu – podzemní kabelové vedení) shodně uváděly, že tehdejší vlastník nemovitostí žalobkyně hodlá přípojku zříditi svépomocí.
66. V době, kdy byla přípojka pro dům žalobkyně povolena, upravoval tuto oblast zákon č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrisační zákon), a vládní nařízení č. 80/1957 Sb., kterým se provádí zákon č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrisační zákon) [dále jen „nařízení č. 80/1957 Sb.“], a vyhláška Ministerstva energetiky č. 10/1958 Ú. l., o jednotných podmínkách pro připojování odběrných elektrických zařízení k zařízením pro veřejný rozvod elektřiny (připojovací podmínky).
67. Samotný elektrisační zákon nepočítal s tím, že by přípojky (tj. podle § 4 tohoto zákona „*elektrické vedení, které odbočuje od zařízení pro veřejný rozvod elektřiny směrem k odběrateli a slouží nebo je určeno k připojení odběrných elektrických zařízení*“) spadající mezi energetická díla [§ 2 odst. 1 písm. c) tohoto zákona] zřizoval někdo jiný než energetické podniky nebo jiné organizace (§ 5 a § 6 tohoto zákona). Jeho prováděcí nařízení č. 80/1957 Sb. však již v § 2 odst. 1 stanoví, že elektrické přípojky nízkého napětí zřizují energetické podniky; se souhlasem energetického podniku a za podmínek jím stanovených mohou výjimečně zřizovat nebo rozšiřovat tyto přípojky na svůj náklad i jiné organizace nebo osoby (obdobně srov. i § 4 vyhlášky č. 10/1958 Ú. l.).
68. Podle § 3 odst. 1 nařízení č. 80/1957 Sb. (a obdobně i § 10 odst. 1 vyhlášky č. 10/1958 Ú. l.), zřídil-li elektrickou přípojku nebo zařízení pro veřejný rozvod elektřiny podle ustanovení § 2 po dni počátku účinnosti elektrisačního zákona někdo jiný než energetický podnik, je povinen po vydání povolení k jejich trvalému provozu (užívání) je **odevzdat do provozování** energetickému podniku, na jehož zařízení pro veřejný rozvod elektřiny se dílo připojuje; energetický podnik převezme tato zařízení do provozu dnem jejich připojení. Podle § 3 odst. 3 nařízení č. 80/1957 ostatní organizace a osoby **mohou převést** díla uvedená v odstavci 1 bezúplatně **do vlastnictví státu** smlouvou sjednanou s energetickým podnikem; k tomuto bezúplatnému převodu nevyžaduje se rozhodnutí výkonného orgánu národního výboru. Dnem, kdy stát nabývá vlastnictví, přechází dílo do správy energetického podniku. Díla, která nebudou takto převedena do správy energetického podniku, bude tento podnik provozovat **na náklad jejich vlastníka** (§ 10 odst. 3 vyhlášky č. 10/1958 Ú. l. je obdobného znění; namísto „díla“ však hovoří přímo o „elektrických přípojkách“).
69. Předpisy účinné v době zřízení stávající přípojky NN tedy výslovně nestanovily, že vlastníkem elektrické přípojky je ten, kdo uhradil náklady na její zřízení [jako to činí pozdější předpisy – srov. § 45 odst. 4 energetického zákona a § 16 odst. 9 zákona

č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci (dále jen „starý energetický zákon“), jímž může být i žadatel o připojení [§ 45 odst. 2 písm. c) a odst. 3 energetického zákona] nebo dříve ten, v jehož prospěch byla přípojka zřízena (§ 16 odst. 7 starého energetického zákona). Přesto také tyto předpisy zjevně počítaly s tím, že vlastníkem přípojky je ten, kdo ji na svůj náklad zřídil, přičemž zřídit přípojku mohly (výjimečně) i jiné, „soukromé“ osoby. Tyto osoby byly pouze povinny zřízenou přípojku odevzdat do provozování energetickému podniku, převod vlastnictví však byl ponechán na jejich vůli.

70. Z uvedeného plyne, že právní předpisy účinné v době zřízení stávající přípojky umožňovaly, aby právní předchůdce žalobkyně nabyl vlastnické právo ke stávající přípojce, pokud ji zřídil. Žalobkyně je přitom právní nástupkyní Z. K., který přípojku zřídil.
71. Soud má proto za prokázané, že žalobkyně je vlastníkem stávající přípojky. Jelikož sporný záměr do stávající přípojky podstatným způsobem zasahuje, měl žalovaný požadovat, aby stavebník k oznámení připojil souhlas žalobkyně podle § 184a [§ 96 odst. 3 písm. a)] stavebního zákona. Tím, že napadené rozhodnutí vydal bez tohoto souhlasu, zatížil napadené rozhodnutí podstatnou vadou řízení, která nepochybně měla vliv na jeho zákonnost.
72. Z listin předložených žalobkyní (dopis sepsaný jejím právním zástupcem doručený žalovanému dne 18. 5. 2022 a rozhodnutí krajského úřadu ze dne 28. 11. 2021, č. j. 142636/2021/KUSK) navíc vyplývá, že žalovanému bylo již v době oznámení sporného záměru známo, že žalobkyně se považuje za vlastníka stávající přípojky a že tedy bylo sporné, zda je jejím vlastníkem stavebník. Přesto žalovaný v projednávané věci bez dalšího přijal tvrzení stavebníka o tom, že je vlastníkem stávající přípojky. Vzhledem k tomu, že podkladem pro vydání rozhodnutí jsou i skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti (§ 50 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů), bylo by přinejmenším vhodné, aby se žalovaný s ohledem na tvrzení žalobkyně otázkou vlastnictví stávající přípojky zabýval.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

73. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku jsou správní orgány vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Návrh na zrušení opatření obecné povahy soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl pro nedostatek podmínek řízení.
74. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Žalobkyni, která byla v řízení o žalobě procesně plně úspěšná, soud přiznal náhradu nákladů řízení. Ta v souhrnu sestává z náhrady nákladů právního zastoupení v podobě odměny předchozího advokáta (Mgr. Tomislav Šula, ev. č. ČAK: 18291, IČO: 07217170), jenž nebyl plátcem DPH, ve výši 10 200 Kč, kterou tvoří odměna za tři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání doplnění žaloby a sepsání repliky podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen „advokátní tarif“)]. Dále odměnu tvoří tři paušální částky po 300 Kč jako náhrady

hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. K tomu je třeba připočíst náhradu za jeden úkon právní služby nynějšího zástupce po 4 620 Kč (účast na jednání soudu v délce nepřesahující dvě hodiny) a jednu paušální částku 450 Kč podle advokátního tarifu ve znění vyhlášky č. 258/2024 Sb. včetně částky 1 064,70 Kč odpovídající náhradě za 21 % DPH, neboť společnost Arzinger & Partneri, s.r.o., advokátní kancelář, IČO: 27613917, prostřednictvím které vykonává zástupce žalobkyně advokacii, je plátkyní DPH. Konečně přiznanou náhradu nákladů řízení tvoří též zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Soud naopak nepřiznal žalobkyni náhradu za úkony, které učinila osobně v době, kdy nebyla zastoupena. Na rozdíl od žalobkyně totiž soud vychází z ustáleného závěru judikatury, že v soudním řízení správním nelze procesně nezastoupenému účastníku přiznat náhradu nákladů řízení paušální částkou dle vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, jelikož použití § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) je na řízení podle soudního řádu správního vyloučeno (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS). Náhradu nákladů řízení v celkové výši 19 334,70 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám současného zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

75. Ve vztahu mezi žalobkyní a obcí L. naopak rozhodl soud o náhradě nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože návrh žalobkyně byl odmítnut.
76. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádnou povinnost a nejsou zde ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by bylo namíste jim přiznat náhradu nákladů řízení. Proto jim náhrada nákladů řízení nepřísluší (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. září 2025

Mgr. Ing. Petr Šuránek v. r.
předseda senátu